

Abstrakt

Funkční poruchy hybnosti (FPH), dříve označované jako psychogenní, jsou charakterizovány inkonzistencí a inkongruencí s organickým neurologickým onemocněním. Původní psychologické modely vzniku FPH byly nahrazeny neurobiologickým modelem onemocnění. Identifikace neurofyziologických korelátů FPH a jejich komorbidit může pomoci rozšířit dosud omezené znalosti patofyziologie těchto poruch. Tato disertační práce se zaměřuje na tři tematické okruhy týkající se FPH: 1. stanovení prevalence komorbidního syndromu neklidných nohou (RLS) a periodických pohybů končetinami (PLM) jako objektivního markeru RLS metodou aktigrafie; 2. analýza reflexních a volných očních pohybů metodou videookulografie (VOG); 3. hodnocení emočního arousalu objektivně metodou pupilometrie a subjektivně pomocí afektivních hodnocení emočních obrázků.

Celkem se studií zúčastnilo 115 pacientů s FPH a 76 věkem a pohlavím vázaných zdravých kontrol. 1. U pacientů s FPH (N=96) jsme ve srovnání s kontrolami zjistili vyšší prevalenci RLS (43,8 % vs. 7,9 %, $p < 0,0001$) a aktigraficky klinicky významných PLM (20,8 % vs. 2,6 %, $p = 0,0002$). Nález asociace RLS/PLM s FPH naznačuje možnou společnou patofyziologii těchto onemocnění a také má klinické implikace pro management FPH. 2. VOG analýzy u pacientů prokázaly normální reflexní oční pohyby a abnormální volní oční pohyby. Vyšší chybovost v antisakádách (38 % vs. 23 % u kontrol, $p < 0,001$) a delší latence divergence ($p < 0,01$) jsou v souladu s poruchou pozornostních mechanismů, inhibice automatických reakcí a explicitní motorické kontroly u FPH. 3. U pacientek (N=24) nebyl nalezen rozdíl v objektivně měřeném arousalu při pozorování emočních obrázků. Subjektivně přisoudily pacientky erotickým obrázkům nižší arousal ve srovnání s kontrolami ($p = 0,0001$). Výsledky zpochybňují teorii o roli emočního hyperarousalu u FPH. Mismatch mezi objektivním a subjektivním arousalem podporuje recentní nálezy poruchy interocepce u FPH.